

Sygnatura akt XIII C 535/13/4

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Ośrodek (...) w L. XIII Wydział Cywilny z siedzibą w L. w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Ławecka-Skóra

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Mądry

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w L.

na rozprawie

sprawy z powództwa W. P. (1), M. P.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

- o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnych kwotę 128 957,25 zł (sto dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt siedem dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty:

a. - 95 583,64 zł od dnia 20 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,

b. - 23 770 zł od dnia 21 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,

c. - 871,53 zł od dnia 28 maja 2015 r. do dnia zapłaty

d. - 8 688,45 zł od dnia 15 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty,

e. - 43,63 zł od dnia 28 maja 2015 r. do dnia zapłaty.

2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

3. Kosztami procesu obciąża pozwanego.

4. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnych kwotę 10 388,03 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

5. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Poznaniu 56 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

SSO Małgorzata Ławecka-Skóra

Sygn. akt XIII C 535/13/4

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 9 lipca 2013 r. powodowie W. P. (1) i M. P. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na ich rzecz solidarnie kwoty 119.352,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 listopada 2012 r.

do dnia zapłaty oraz kwoty 8.688,45 zł tytułem uprzątnięcia miejsca szkody wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 14 maja 2015 r. powodowie rozszerzyli powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kwoty 120.404,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 8.741,02 zł tytułem uprzątnięcia miejsca szkody wraz z ustawowymi odsetkami od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 26.11. 2015 r. pełnomocnik powodów wniósł o przyznanie zwrotu kosztów postępowania w łącznej kwocie 10.388,03 zł, w tym 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictw, 6.403 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwoty 351,03 zł tytułem przejazdu pełnomocnika powodów na trasie G. – L. – G. w dniach 31.10.2013 r., 28.01.2014 r., 03.04.2014 r., 03.07.2014 r., 03.03.2015r., 14.05.2015 r. i 26.11.2015 r. (14× 30 km według stawki 0,8353 zł za 1 km zgodnie z § 2 pkt. 1 lit. b Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25.02.2002 r. w sprawie warunków ustalania i sposobu zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie są właścicielami gospodarstwa rolnego położonego w B. przy posesji nr (...) składającego się z budynku mieszkalnego, dwóch stodół, szopy i trzech obór. W okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. budynki rolnicze znajdujące się w tym gospodarstwie objęte były obowiązkowym ubezpieczeniem na mocy umowy zawartej z pozwanym. W dniu 27 października 2012 r. doszło do pożaru stodoły w wyniku samozapłonu składowanego tam siana i słomy. Stodoła ta była wybudowana w 1973 r. i ubezpieczona była na kwotę 219.800,00 zł. W okresie od dnia zawarcia umowy ubezpieczenia do dnia szkody zużycie ubezpieczonego budynku wyniosło 0,896%.

W wyniku pożaru zniszczeniu uległy następujące elementy budynku: pokrycie dachowe, konstrukcja drewniana dachu w 70%, nadproże żelbetowe wieloprzęsłowe od strony południowej, dwa filary przybramowe od strony południowej, strop drewniany nad częścią gospodarczą w 100%, tynk wewnętrzny na powierzchni 50%, bramy – wrota drewniane po stropie południowej, drzwi po stronie wschodniej, okna w ścianie szczytowej i ściana szczytowa po stropie wschodniej na wysokości ponad 4,0 m.

Decyzją z dnia 15 listopada 2012 r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w G. nakazał powodom, w celu usunięcia zagrożenia, wykonanie robót budowlanych w postaci zdemontowania pozostałości pokrycia dachowego, rozebrania konstrukcji dachu wraz ze stropem nad częścią gospodarczą, rozebranie nadproży bramowych po stronie południowej oraz usunięcie luźnych cegieł z konstrukcji murów.

Powodowie dokonali uprzątnięcia miejsca szkody z pomocą rodziny i sąsiadów. W ramach tych prac zdemontowali resztki poszycia i spaloną więźbę, dokonali rozbiórki częściowo spalonych murów, workowania zboża, dokonali sprzątnięcia pogorzeliśka oraz wywieźli gruz i zgłiszczą. Demontażu poszycia dokonało 17 osób, a prace te trwały 7 godzin i polegały na odkręcaniu płyt z nadpalonych łąt i układaniu ich na paletach oraz zbieraniu pokruszonych cząstek do worków. Wartość tych prac wyniosła 3.804,00 zł, przy uwzględnieniu tego, że stodoła miała wymiar 317 m² i tego, że najniższa stawka robocizny za prace tego rodzaju w okolicy zamieszkania powodów wynosi 12 zł netto za demontaż 1 m².

Demontażu więźby dokonało 19 osób, a prace trwały 14 godzin i polegały na rozbieraniu belek i łąt oraz przekładaniu ich do kosza oraz na cięciu większych części piłą motorową i układaniu ich na pryzmie. Wartość tych prac wyniosła

4.438 zł, przy uwzględnieniu wielkości stodoły i najniższej stawki robocizny za prace tego rodzaju w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 14 zł netto za demontaż 1 m².

Skuwanie tynków zostało wykonane przez 17 osób, a wartość tych prac wyniosła 3.780 zł, przy uwzględnieniu, że tynki musiały być skute z około 50% powierzchni murów stodoły, które miały wymiar 1.512 m², a najniższa stawka robocizny za prace tego rodzaju w okolicy zamieszkania powodów wynosi 5 zł netto za 1 m².

Rozbiórka murów ceglanych została wykonana przez 17 osób. Wartość tych prac wyniosła 760 zł, przy uwzględnieniu, że zostało rozebranych 8 m³ murów, a najniższa stawka robocizny za prace tego rodzaju w okolicy zamieszkania powodów wynosi 95 zł netto za 1 m².

Workowanie zboża zostało wykonane przez 13 osób, a prace trwały 7 godzin i polegały na ładowaniu zboża w duże torby i na układaniu ich w magazynie. Wartość tych prac wyniosła 910 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 10 zł oraz ilości osób wykonujących te prace.

Sprzątania pogorzelniska dokonało 5 osób, a prace trwały 7 godzin i ich wartość wyniosła 350 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 10 zł oraz ilości osób wykonujących te prace.

Łączny koszt uprzątnięcia miejsca szkody wyniósł 14.042 zł.

Do czasu wystąpienia z przedmiotowym powództwem powodowie dokonali częściowego remontu stodoły i ponieśli z tego tytułu koszty w łącznej wysokości 126.235,32 zł. W okresie od 30 stycznia 2012 r. do 1 marca 2013 r. powodowie dokonali zakupu materiałów budowlanych za kwotę w wysokości 84.118,19 zł. Poza tym w okresie od 20 listopada 2012 r. do 13 kwietnia 2013 r. ponieśli koszt demontażu konstrukcji drewnianej dachu, koszt prac murarskich, dekarских i wykonanej stolarki budowlanej oraz koszt usługi podnośnikiem koszowym o łącznej wartości 41.517,50 zł.

Ponadto część prac remontowych powodowie wykonali samodzielnie z pomocą sąsiadów i rodziny, a wartość tych prac wyniosła łącznie 20.440 zł. Malowania stali dokonało dziesięć osób, a prace trwały szesnaście godzin. Wartość tych prac wynosi 3.200 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 20 zł oraz ilości osób wykonujących te prace. Spawania konstrukcji dachowej dokonały łącznie cztery osoby, a prace trwały 112 godzin. Wartość tych prac wynosi 13.440,00 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 30 zł oraz ilości osób wykonujących te prace. Ustawienia konstrukcji dokonało pięć osób, a prace trwały osiem godzin. Wartość tych prac wynosi 400 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 10 zł oraz ilości osób wykonujących te prace. Wykonaniem instalacji elektrycznej zajmowały się dwie osoby, a prace trwały 40 godzin. Wartość tych prac wyniosła 2.000 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 25 zł oraz ilości osób wykonujących te prace. Ponadto, przy wykonywaniu prac remontowych powód posługiwał się własną ładowarką teleskopową, a prace przy jej użyciu trwały 20 godzin. Wartość tych prac wyniosła 1.400 zł, przy uwzględnieniu najniższej stawki robocizny za pracę tego rodzaju za jedną godzinę w okolicy zamieszkania powodów w wysokości 70 zł.

W toku niniejszej sprawy powodowie przeprowadzili ostatnie prace konieczne do dokończenia odbudowy stodoły i z tego tytułu ponieśli koszty za zakup i montaż wrót w kwocie 2.278 zł, za wykonanie tynków w kwocie 14.177,07 zł i za orynnowanie, wstawienie instalacji odgromowej i opierzenia w kwocie 13.090,07 zł. Wydatki na odbudowę spalonej stodoły wyniosły łącznie 176.220,46 zł.

Dokonując odbudowy spalonej stodoły, powodowie zastosowali płytę włókowo – cementową E., zamiast płyty eternitowej, którą był wcześniej pokryty dach stodoły oraz wybudowali mniejszą konstrukcję dachu. Poza tym

zastosowali konstrukcję metalową, zamiast drewnianej oraz ograniczyli ilość bram z trzech drewnianych do jednej metalowej.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił na rzecz powodów odszkodowanie w wysokości 54.416,36 zł. Powodowie pismem z dnia 4 grudnia 2012 r. wystąpili do pozwanego z żądaniem zapłacenia dodatkowo kwoty 95.583,64 zł tytułem dopłaty odszkodowania oraz kwoty 2.400 zł tytułem uprzątnięcia miejsca szkody. Pismem z dnia 21 grudnia 2012 r. pozwany odmówił dopłaty odszkodowania powołując się m.in. na brak kosztorysu. W dniu 29 stycznia 2013 r. powodowie uzyskali operat szacunkowy sporządzony przez rzeczoznawcę majątkowego E. S., z którego wynikało, że oszacowana wartość robót koniecznych do wykonania celem przywrócenia budynku stodoły do stanu przed zaistniałym pożarem bez uwzględnienia stopnia zużycia technicznych elementów scalonych budynku stodoły, które uległy zniszczeniu przy zastosowaniu materiałów nowych wynosi 173.769,00 zł. Następnie w dniu 1 lutego 2013 r. zwrócili się do pozwanego z wezwaniem do zapłaty kwoty 119.352,64 zł tytułem dopłaty odszkodowania za szkody na ubezpieczonym budynku wchodzącym w skład gospodarstwa rolnego oraz kwoty 2.400 zł tytułem uprzątnięcia miejsca szkody. Pozwany ponownie odmówił dokonania dopłaty odszkodowania.

Dowód: - protokół oględzin obiektu budowlanego k. 17

- decyzja (...) w G. k. 18

- dokument obowiązkowego ubezpieczenia budynków k. 19

- pisma stron k. 20-23, k. 57-60

- operat szacunkowy z dnia 29.01.2013 r. k. 24-56

- faktury VAT i rachunki k. 61-101, k. 310-318

- zaświadczenia k. 102-106

- zeznania powoda k. 141, k. 324, k. 367

- zeznania powódki k. 141, k. 367

- zeznania świadka M. C. k. 156

- zeznania świadka J. J. k. 156

- zeznania świadka M. J. k. 156

- zeznania świadka S. O. k. 156

- zeznania świadka H. P. k. 156

- zeznania świadka R. P. k. 156

- zeznania świadka W. P. (2) k. 156

- zeznania świadka K. S. k. 156

- kosztorys kosztów remontu k. 194-198

- zeznania świadka D. T. k. 202

- opinia techniczna z dnia 05.10.2014 r. k. 227-235

- opinia uzupełniająca z dnia 23.12.2014 r. k. 260-263
- opinia ustna wydana na rozprawie w dniu 03.03.2015 r. k. 288
- opinia biegłego sądowego z dnia 28.09.2015 r. k. 340-344
- akta szkodowe (...).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powodów oraz świadków M. C., J. J., M. J., S. O., H. P., R. P., W. P. (2), K. S. i D. T.. Zeznania te są spójne, logiczne i korespondują z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Przydatne w sprawie okazały się: opinia techniczna z dnia 05.10.2014 r. wydana przez biegłego sądowego Z. B. wraz z opinią uzupełniająca z dnia 23.12.2014 r. oraz opinią ustną wydaną na rozprawie w dniu 03.03.2015 r. oraz opinia z dnia 28.09.2015 r. wydana przez biegłego sądowego W. Ł., albowiem zostały one sporządzone w sposób fachowy, rzetelny i nie budzący żadnych wątpliwości.

Dowody z dokumentów Sąd obdarzył walorem wiarygodności, albowiem zostały sporządzone w przepisanej formie, przez podmioty uprawnione i nie budziły wątpliwości, co do swojej prawdziwości.

W szczególności przydatny do ustalenia wysokości szkody okazał się kosztorys sporządzony przez stronę powodową, który został poparty fakturami oraz rachunkami oraz korespondował z operatem szacunkowym z dnia 29.01.2013 r. wydanym przez rzeczoznawcę majątkowego E. S., z którego wynikało, że oszacowana wartość robót koniecznych do wykonania celem przywrócenia budynku stodoły do stanu przed zaistniałym pożarem wynosi 173.769,00 zł, z kosztorysu strony powodowej wynikało zaś, że wydatki na odbudowę spalonej stodoły wyniosły łącznie 176.220,46 zł. Wskazać należy, że zasadność wydatków poczynionych przez stronę powodową na odbudowę stodoły nie została zakwestionowana przez biegłego sądowego Z. B., który zapoznał się z rachunkami i fakturami przedłożonymi przez powodów.

Zauważyć należy, że zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych kosztorys ma być sporządzony przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku. Ustawa nie stawia wymogu, aby był to podmiot profesjonalnie zajmujący się działalnością budowlaną lub remontową. W związku z powyższym wskazać należy, że kosztorys ten może być sporządzony nawet przez samego poszkodowanego, jeśli zamierza on samodzielnie dokonać przywrócenia do stanu sprzed szkody tzw. metodą gospodarczą (por. Jakub Nawracała, Komentarz do art. 68 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Lex). Sąd miał w szczególności na uwadze, że kosztorys sporządzony przez stronę powodową odzwierciedlał koszty związane z odbudową, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych oraz uwzględniał dotychczasowe wymiary, konstrukcję, materiały i wyposażenie. Odnosząc się do tego, że przez powodów płyta eternitowa, którą był wcześniej pokryty dach stodoły, została zastąpiona płytą włótkowo – cementową E., wskazać należy, że płyta ta jest materiałem zastępczym do płyty eternitowej, wobec której na mocy przepisów ustawy z dnia 19.06.1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (t.j. z 2004 r., Dz. U. Nr 3, poz. 20, z późn. zm.) wprowadzono zakaz jej produkowania i stosowania w budownictwie. Poza tym zastosowanie przez powodów konstrukcji metalowej, zamiast drewnianej, zgodnie z ustną opinią biegłego Z. B. wydaną na rozprawie, nie stanowiło modernizacji stodoły, a jedynie odbudowę za pomocą innych materiałów.

Powodowie swoje roszczenie oparli na treści art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.).

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt. 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie: przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W myśl art. 4 pkt. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych ubezpieczeniami obowiązkowymi są ubezpieczenie budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych, zwane dalej „ubezpieczeniem budynków rolniczych”.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 w/wym. ustawy z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu, powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego.

W niniejszej sprawie bezsporny był fakt zawarcia przez strony umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynku położonego w B. przy posesji nr (...) wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego oraz fakt wystąpienia zdarzenia losowego w postaci pożaru, który miał miejsce w dniu 27 października 2012 r. oraz zakres robót koniecznych do odbudowania budynku. Kwestią sporną była natomiast wysokość odszkodowania przysługującego powodowi.

Jak wynika z uregulowania art. 68 ust. 1 pkt. 2 w/wym. ustawy wysokość szkody ustala się, z uwzględnieniem art. 69, na podstawie kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.

Zgodnie z art. 69 w/wym. ustawy wysokość szkody w budynkach rolniczych:

- 1) zmniejsza się o wartość pozostałości, które mogą być przeznaczone do dalszego użytku, przeróbki lub odbudowy;
- 2) zwiększa się w granicach sumy ubezpieczenia o udokumentowane koszty uprzątnięcia miejsca szkody w wysokości do 5% wartości szkody.

Zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej wysokość odszkodowania powinna być ustalona w oparciu o faktyczne zużycie budynku od dnia powstania budynku do dnia szkody.

Powyższego stanowiska nie można było podzielić. Z treści powyższego przepisu nie wynika, aby ustalone koszty naprawienia szkody miały być pomniejszane o stwierdzony stopień zużycia budynku od dnia jego powstania. Art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych wskazuje, że w obowiązkowych ubezpieczeniach mienia odszkodowanie wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie większej jednak od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie.

Podkreślić należy, że celem ubezpieczenia obowiązkowego jest umożliwienie ubezpieczonemu naprawy zniszczonego na skutek zdarzeń losowych mienia (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 sierpnia 2013 r. o sygn. I ACa 748/13). Nie ulega też wątpliwości, że w celu odtworzenia stanu, jaki miał miejsce przed zaistnieniem szkody, powodowie musieli ponieść nakłady pełnowartościowe i dokonali zakupu nowych materiałów oraz ponieśli pełne koszty usług. Ustalenie wysokości odszkodowania w sposób zaproponowany przez stronę pozwaną doprowadziło by do tego że, wypłacone przez stronę pozwaną odszkodowanie nie spełniłoby swojego celu.

Na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 2 ust. o ubezpieczeniach obowiązkowych, wysokość odszkodowania winna odpowiadać wysokości zaistniałej szkody, którą należy utożsamić z kosztem przywrócenia zabudowań do stanu sprzed pożaru. Oznacza to, że przy szacowaniu wysokości szkody zastosowanie znajdują reguły z art. 361 § 2 k.c. z modyfikacjami wynikającymi z art. 68-69 ust. o ubezpieczeniach obowiązkowych, dotyczącymi metody ustalania wysokości szkody.

Wskazać należy, że stopień zużycia budynku służył do określenia sumy ubezpieczenia, a więc stopień zużycia budynku został już uwzględniony przy określeniu sumy ubezpieczenia, która została określona w zawartej pomiędzy stronami umowie obowiązkowego ubezpieczenia. Zgodnie a art. 70 ust. 2 pkt. 1 i 2 suma ubezpieczenia budynku rolniczego może odpowiadać wartości rzeczywistej tego budynku, przez którą rozumie się wartość w stanie nowym w dniu zawarcia umowy, pomniejszoną o stopień zużycia budynku rolniczego albo nowej - w odniesieniu do budynków nowych oraz takich, których stopień zużycia w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia nie przekracza 10%. Spalony budynek, w związku z którym powodowie dochodzą odszkodowania, powstał w 1973 r., a więc ubezpieczyciel przy ustalaniu sumy ubezpieczenia uwzględnił stopień zużycia budynku rolniczego. Stąd też ubezpieczyciel winien wypłacić odszkodowanie równe wysokości poniesionej przez ubezpieczonego szkody, jednak z uwzględnieniem ograniczenia odpowiedzialności do wysokości sumy ubezpieczenia oraz przy uwzględnieniu faktycznego zużycia budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Z okoliczności niniejszej sprawy wynikało, że wydatki na odbudowę spalonej stodoły wyniosły łącznie 176.220,46 zł, a stopień zużycia budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody wyniósł 0,896%.

Z uwagi na powyższe, zgodnie z treścią art. 68 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, wysokość należnego powodom odszkodowania wynosi 174.641,53 zł. W związku z tym, że pozwany z tego tytułu dokonał wypłaty na rzecz powodów kwoty 54.416,36 zł, pozostała jeszcze kwota 120.225,17 zł, przy czym koszt uprzątnięcia w wysokości 5 % kosztów robót naprawczych wyniósł 8.732,08 zł.

W związku z powyższym, w pkt. 1 wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 128.957,25 zł, a w pozostałym zakresie ich żądanie oddalił, o czym orzekł w pkt. 2 wyroku.

Powodowie domagali się ustawowych odsetek od kwoty 120.404,10 zł od dnia 29 listopada 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 8.741,02 zł od dnia następnego po dniu doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu do dnia zapłaty.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. odsetki należą się wierzycielowi od chwili, gdy dłużnik spóźnia się ze spełnieniem wymagalnego świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Sąd zasądził odsetki ustawowe:

- od kwoty 95.583,64 zł od dnia 20 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty, albowiem pismem z dnia 4 grudnia 2012 r. doręczonym pozwanemu w dniu 6 grudnia 2012 r. pozwany został wezwany do zapłaty tej kwoty w terminie 14 dni, w związku z czym należało przyjąć, że od dnia 20 grudnia 2012 r. pozostaje w opóźnieniu w zapłacie tej kwoty;
- od kwoty 23.770 zł od dnia 21 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, albowiem pismem z dnia 1 lutego 2013 r. doręczonym pozwanemu w dniu 7 lutego 2013 r. pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 119.353,64 zł w terminie 14 dni, w związku z czym należało przyjąć, że od dnia 21 lutego 2013 r. pozostaje w zwłoce w zapłacie tej kwoty;
- od kwoty 871,53 zł od dnia 28 maja 2015 r. do dnia zapłaty, albowiem na rozprawie w dniu 14.05.2015 r. pozwany otrzymał pismo procesowe wraz z rozszerzonym powództwem, w związku z czym należało przyjąć, że po upływie 14 dni od tej daty pozostaje w zwłoce zapłaty tej kwoty;

- od kwoty 8.688,45 zł od dnia 15 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, albowiem pozwany odpowiedź na pozew otrzymał w dniu 1 sierpnia 2013 r., w związku z czym należało przyjąć, że po upływie 14 dni pozostaje w zwłoce zapłaty tej kwoty;

- od kwoty 43,63 zł od dnia 28 maja 2015 r. do dnia zapłaty. albowiem na rozprawie w dniu 14.05.2015 r. pozwany otrzymał pismo procesowe wraz z rozszerzonym powództwem, w związku z czym należało przyjąć, że po upływie 14 dni od tej daty pozostaje w zwłoce zapłaty tej kwoty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podst. art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obciążając nimi pozwanego i z tego tytułu w pkt. 4 wyroku zasądził od niego na rzecz powodów solidarnych kwotę 10.388,03 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł, opłaty skarbowe od pełnomocnictw – 34 zł, uiszczona opłata od pozwu w kwocie 6.403 zł oraz koszty przejazdu pełnomocnika powodów na trasie G. – L. – G. w dniach 31.10.2013 r., 28.01.2014 r., 03.04.2014 r., 03.07.2014 r., 03.03.2015r., 14.05.2015 r. i 26.11.2015 r. (14× 30 km według stawki 0,8353 zł za 1 km zgodnie z § 2 pkt. 1 lit. b Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25.02.2002 r. w sprawie warunków ustalania i sposobu zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych w kwocie 351,03 zł.

W pkt. 5 wyroku Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy w Poznaniu kwotę 56 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych tytułem opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa.

L., dnia 29.01.2016 r. SSO Małgorzata Ławecka – Skóra